

EL GUSTO NARRACION

WINSTON CHURCHILL

Redacteur Joost Houtman kruipt in de huid van de "Grootste Brit".

Identikit

Winston Leonard Spencer Churchill (1874-1965) werd op z'n 27e voor het eerst parlamentslid. Hij ruilde in 1905 de Conservative Party voor de Liberal Party. In 1922 maakte hij de omgekeerde beweging. Hij was tweemaal Prime Minister van Groot-Brittannië (1940-45 en 1951-55). In 1953 won hij de Nobelprijs voor Literatuur. Winston Churchill was een vlot babbelaar, een fervent schilder en een actief tuinier. Hij zou zo'n kwart miljoen corona's gerookt hebben...

"Pig" noemt ze mij, ik haar "cat". Mooi toch? Ik ben verzot op varkens. Honden kijken op naar ons, katten kijken neer op ons. En varkens? Wel, die behandelen ons als gelijken. Mijn vrouw Clementine is niet de enige die zegt dat ik grofgebekt ben. Maar beter zo en het toch bij het juiste eind hebben dan dat je je heel de tijd naar de regels plooit en het toch fout hebt. En dat dat met drank te maken zou hebben? Grow up, man! I have taken more out of alcohol than alcohol has taken out of me.

Als 90-jarige kan ik met gerust geweten zeggen dat ik altijd een a-typisch politicus ben geweest. Een goed politicus moet niet alleen kunnen voorspellen wat er morgen gaat gebeuren of volgende week, maand of jaar, maar hij moet daarna ook kunnen uitleggen waarom dat allemaal niet is gebeurd! Het beste argument tegen democratie is trouwens een babbeletje met de gemiddelde kiezer. Kun je geloven dat ik in '45 na al mijn oorlogsinspanningen de verkiezingen verloor? Ach, ik ben er steeds filosofisch onder gebleven mits de helende kracht van mijn beste vriend, de havanna. Die heeft hetzelfde effect op mij als een stevige huilbui voor een vrouw.

Ik wilde al vroeg de politiek in, maar vader vond me daar niet intelligent genoeg voor. Dan maar het leger. Dat ging me goed af, maar voor ik me actief in het strijdgewoel ging begeven, wilde ik eerst zelf op avontuur. Ik moest nog 21 worden toen ik voet aan wal zette in Cuba. Ik leefde er dagenlang op een streng lokaal dieet: sinaasappelen en havanna's. De geboorte van een verslaving! La Aroma de Cuba heb ik lang gerookt, maar dan ben ik overgestapt op Romeo y Julieta. Hoe kan je ook anders als Shakespeare-addict?

Met de jaren bouwde ik een mooie groep suppliers op. Zo heb ik altijd een mooie voorraad in huis. In het buitenhuis Chatwell Manor liggen makkelijk zo'n 3000 sigaren in mijn humidior. Mijn persoonlijke assistent Roy wierp me ooit eens in een openhartige bui voor de voeten dat ik dagelijks het equivalent van zijn weksalaris in rook deed opgaan. Ik heb hem een kistje cadeau gedaan. Vakkundig en deugdzaam de mond gesnoerd. Roy viel dan ook niet uit de lucht toen ik hem confronteerde met een existentieel probleem. Op de vlucht naar Amerika zou ik een zuurstofmasker moeten opzetten. Roy begreep het probleem meteen. Hij liet het masker aanpassen zodat ik ook tijdens de vlucht op 15000 feet mijn ding kon doen.

Roy heeft werk aan mij gehad. Kwam hij me zeggen dat koning Ibn Sa'ud van Saudi Arabië niet wou dat iemand in zijn bijzijn zou roken of alcohol zou drinken. Dat ging in tegen zijn geloof! Ik heb de Arabische koning via Roy en de tolk meteen laten weten dat mijn geloof me voorschreef om voor, na en als de

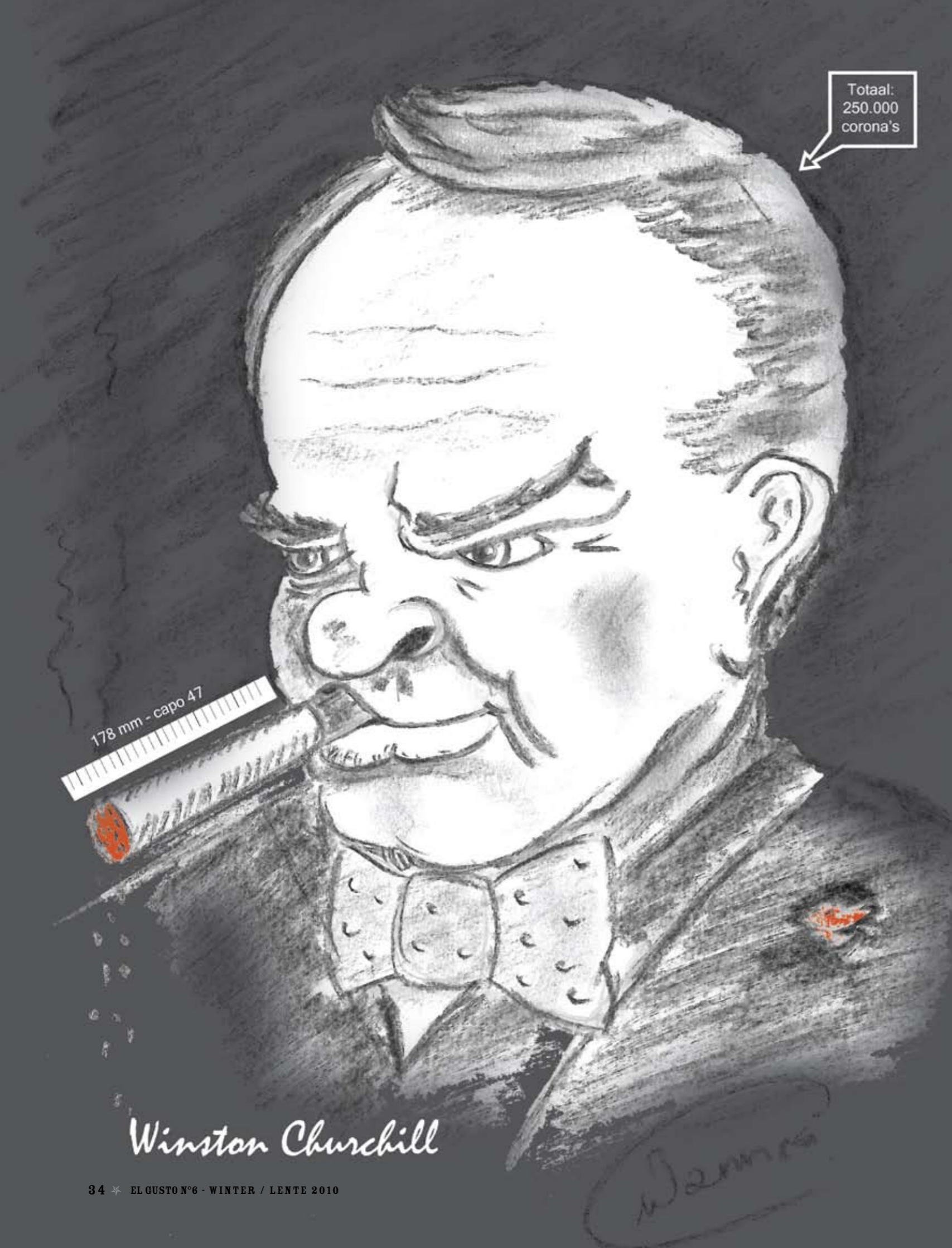
nood hoog was ook tijdens maaltijden te roken en te drinken... Koning Sa'ud heeft me niet tegenhouden. Niemand trouwens. Wie met mij een verbaal robbertje wil vechten, moet vroeg opstaan. Zegt Lady Astor in 1919 tegen mij in volle parlement: "Winston, als jij mijn man was, deed ik gif in je koffie." Ik hield het kort: "Nancy, als jij mijn vrouw was, zou ik die zeker opdrinken." Of die keer dat Bessie Braddock, MP voor Labour, me op een receptie op het koninklijke paleis me zei dat ik dronken was. Ik heb haar gezegd: "En u bent lelijk, maar morgen ben ik weer nuchter."

Voor mijn havanna's laat ik me steeds een bellybando maken. Die naam heb ik zelf verzonnen. Het is een stukje bruin papier met wat lijm dat je over het mondstukje kan schuiven zodat je de sigaar niet teveel nat sabbert. De bellybando filtert daarboven ook de nicotine. Wat sigaren betreft ben ik wel een prulmaniak. Steeds dezelfde knipper hangend aan mijn horloge, maar ook altijd dezelfde asbak. Mijn favoriete asbak – een zilveren - vergezelt me al vele decennia op al mijn trips. Daar sta ik op. Minder voorzichtig ben ik echter met de brandende sigaar. Clementine, mijn rots in de branding, liet echt iets ingenieus ontwerpen zodat ik ook in bed kon roken zonder een gevaar te vormen voor mezelf of de medebewoners. Ik lees immers graag en veel en laat... en als je dan in slaap dommelt met fijne brandende rookwaren... Je zou het eens moeten zien, mijn bed-lees-en-rookmeubel. Knap staaltje inventiviteit, maar wel een gedrocht. Reminds me of me! Maar ja, desondanks heb ik al veel zijden pyama's doen sneuvelen. De kamermeisjes moeten ook voortdurend mijn vest afstoffen. Die gaan er nog aan met een stoflong!

Nu ja, ik ga er soms wat licht over. Maar ook in tijden van grote intense donkerte in mijn leven – ik verloor twee dochters (Marigold was drie toen ze stierf en Diane pleegde zelfmoord), was een tijd krijgsgevangene en heb afschuwelijke beslissingen moeten nemen tijdens de oorlog – heb ik veel gehad aan mijn dagelijkse havanna's. Louter en alleen de traagheid van het roken zelf zorgt immers voor mentale rust. Een zaligmakende helderheid overvalt me dan... Of zoals de schrijver Evelyn Waugh zegt: "De meest banale of zelfs afschuwelijke dag is nog de moeite waard geweest als je erop terugkijkt doorheen de blauwe rook van een havanna." Het is wel ironisch dat aan het andere eind van het politieke spectrum er ook zoveel havannaliefhebbers zijn. (Om onze Russische vrienden maar niet met naam te noemen.) De Fransen hebben daar een mooie uitdrukking voor, niet? Als je het zo bekijkt heeft mijn leven zelf wel iets van een goede sigaar. Ga ik eens over nadenken. Roy, heb even de goedheid om me een brandy in te schenken ...

Een churchill is een imposante module: lengte 178mm en cepo 47. Fabrieksnaam is julieta nr 2. Alle vooraanstaande merken hebben een churchill. Romeo y Julieta begon er mee, later ook Hoyo de Monterrey en Punch. Bij Cohiba zijn het esplendidos en bij H.Upmann gaan ze als sir winston door het leven. Bij Partagas zelfs als churchil de luxe.

Joost Houtman

Winston Churchill